

Nordisk prisfest i Operaen

Nordisk råd vil skape blest om sine kulturpriser og slår til med en storstilt, TV-sendt gallaforestilling i Operaen. Nordisk råd deler ut priser innen litteratur, film, musikk og miljø. Og nytt av året tildeles også en pris for

barne- og ungdomslitteratur. Nytt er det også at kunngjøringen av prisvinnerne og selve utdelingen av prisen skjer samtidig, i en egen gallaforestilling samtidig med Nordisk Råds sesjon i Oslo. NTB

Sitatet

«Ved siden av Tancred Ibsen mener jeg Arne Skouen er vår største filmregissør.»

JAN ERIK HOLST, redaktør i Norsk filminstitutt

Foto: ALEKSANDER NORDAHL / NTB scanpix

York

føring via manager Andy Warhol ble aldri Velvet Underground noen salgssuksess.

Etter fire av rockens mest sentrale album med Velvet Underground startet Lou Reed på solokarrieren.

Hans andre soloplate «Transformer» (1972) ble produsert av David Bowie og Mick Ronson og ble Reeds kommersielle gjennombrudd. Poplåter som «Perfect Day» og «Satellite Of Love» og skildringen av et transvestittmiljø i «Walk On The Wild Side» ble med Reed gjennom hele karrieren.

Det påfølgende albumet «Berlin» (1973), en klaustrofobisk skildring av hans eget narkotikaproblem, står kanskje igjen som hans aller sterkeste.

Både det omtalte narkotika-problemet og en ikke spesiell jovial fremtoning satte begrensninger på Reeds karriere. Svært mange beundret hans kunst, men noen ble skuffet da de skulle samarbeide med ham. En gjenforeningsturne med Velvet Underground på 90-tallet endte i fornyet uvennskap mellom Reed og Velvets andre sterke mann, John Cale.

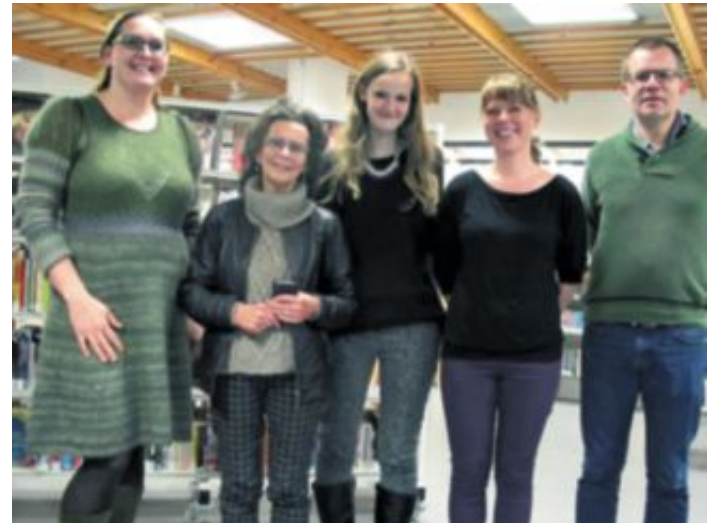
Lou Reed var ingen enkel mann. Men det var kanskje nettopp kompromissløsheten som gjorde ham til en av rockens giganter.

I tillegg til de fire albumene med Velvet Underground og nevnte «Transformer» og «Berlin», regnes albumene «New York» (1989) og «Magic And Loss» (1992) blant hans

sterkeste. Støyalbumet «Metal Machine Music» (1975) vil alltid være blant rockens mest omdiskuterte.

Et rørende øyeblikk i Reeds senere produksjon var han og John Cale i felles hyllest av Andy Warhol i «Songs For Drella».

Det er likevel det han gjorde med Velvet Underground som vil bli stående som hans viktigste bidrag til rocken og nåtidskulturens utvikling. Han var selv inspirert av novellekunstnere som for eksempel Frank O'Hara, og det er ikke få forfattere som igjen er blitt inspirert av Reeds litterære tekster. Han var en rock'n'roller som bedre enn noen annen beskrev virkeligheten i verdens mest innflytelsesrike by på tampen av det 20. århundret.

Bloggdebatt: Det var klare meninger under bokbloggerdebatten i Trondheim folkebibliotek torsdag. Fra venstre: Britt Karen Eingang, Randi Åsheim, Siri Isaksen, Sissel Furuseth og Sindre Hovdenakk.

Foto: SILJE BORGAN

Bokblogger vs. anmeldelser

– **Bokblogging er ren amatørisme, sier Sindre Hovdenakk, tidligere bokanmelder i VG.**

Det var duket for debatt på Trondheim folkebibliotek på torsdag. Tittelen var «All makt til bokbloggerne?»

– Bakgrunnen for debatten er at man registrerer at bokbloggerne får mer og mer makt i det litterære feltet. Forlagene siterer like gjerne fra bloggeres vurderinger, som fra profesjonelle kritikeres vurderinger når de markedsfører sine bøker, sier Sissel Furuseth, kveldens debattleder.

Debatten var i regi av Norsk bibliotekforening, som en del av deres 100 årsjubileum, i samarbeid med Trondheim folkebibliotek og Trondheim Litteraturfest.

De som skulle debattere var Randi Åsheim, Siri Isaksen Sindre Hovdenakk og Britt Karen Eingang. Åsheim og Isaksen er bokbloggere. Hovdenakk er tidligere anmelder i VG og påtroppende «Prosa»-redaktør, og Eingang er litteraturformidler og bibliotekar i den videregående skolen.

Etterlyser kritisk blogging

Hovdenakk viste veldig godt at han skal spille den store stygge ulven i debatten og åpner sterkt ved å si at bokblogging er ren amatørisme og at han etterlyser mer kritisk bokblogging.

– Jeg tror ikke vi trenger mer bejublende blogging, men heller mer kritisk kompetanse blant bokbloggerne, sier han, men Hovdenakk understreker at han ser det demokratiske poenget ved denne type blogging.

Han forteller at litteraturen sånn sett har en unik posisjon

som kunstform, fordi det er blitt så lav terskel for å anmelde den.

Bloggerne forteller at de blogger mest for å skape lese-lyst hos andre. Det er derfor Åsheim og Isaksen skriver oftere om bøker de liker enn bøker de ikke liker.

– Det jeg liker best ved bokblogging, er å få positive tilbakemeldinger fra folk som ikke liker å lese, som når de kommenterer at de fikk tilbake leselysten ved å lese en av mine bokanmeldelser, forklarer Isaksen.

Bokblogging skaper mangfold

Bloggerne i debatten mente at bokbloggerne skaper et mangfold i hvilke type bøker som blir anmeldt.

Isaksen sier for eksempel at hun blogger mest for å få folk på sin egen alder til å lese. Derfor lager hun som oftest innlegg om barne- og ungdomsbøker. Bloggerne mener at det ikke er så mange kritikere som skriver om dette.

Publikum støttet opp om synet og mente også at det er mer troverdig når Isaksen, som er 19 år, skriver om en bok for ungdom, enn når godt voksne Hovdenakk gjør det.

Dette mener Hovdenakk ikke er sant. Han mener at en god kritikk er en god kritikk hvis den er saklig, uansett hvilken bok det skrives om eller hvem som skriver den.

Åsheim mener at bokbloggere og anmeldere kan utfylle hverandre.

– Ut ifra meg selv så ønsker jeg heller et samarbeid med de proffe kritikerne. Kanskje kan vi være et supplement til disse og man kan utfylle hverandre, sier hun.

SILJE BORGAN 481 50 033
silje.borgan@adresseavisen.no